

Anu Perho, 35, Turku

asianajaja, varatuomari

Pj. Turun kaupunkiseudun joukkoliikennelautakunta

Pinnan alla itselläni on aina kytenyt jonkinlainen halu olla mukana kehittämässä ympäröivää yhteiskuntaa.

Ennen politiikkaan ryhtymistä olen toteuttanut tätä halua ehkä eniten partiotoiminnassa ja aikuisempana juristin töissä,

jossa toimiminen toki kohdistuu enemmän yksittäisiin ihmisiin ja hankkeisiin kuin laajempiin joukkoihin tai rakenteisiin. Parikymppisenä en kokenut olevani vielä valmis pyrkimään politiikkaan enkä harkinnutkaan sitä vakavasti. Silloin koin liian vaikeaksi ajatuksen esimerkiksi ryhmäkurista eikä itselle ollut ihan selvää sekään, mikä poliittinen ryhmä tai liike olisi itselle oikein. Aika on hiukan tasoittanut epävarmuuksiani ja kulumiani tältä osin. Lopulta 32-vuotiaana päätin ja sain lähteä ehdolle kuntavaaleissa, mistä olen edelleen tyytyväinen! Kuntavaaleissa Turussa 2017 sain kiitollisesti luottamusta äänestäjiltä ja sitten useammankin vaikuttamisen paikan eri luottamuselimissä ja yhteisöissä. Puolueen toimintaan olen päässyt lisäksi mukaan paikallisilla järjestötasoilla sekä puoluevaltuuston jäsenenä.

Vastuun laajuuden kannalta keskeisimpänä luottamustoimenani on Turun seudullisen joukkoliikennelautakunnan eli FÖLIn puheenjohtajuus. Pian kolme vuotta lautakuntatyötä on ollut hyvin palkitsevaa. Se toki on edellyttänyt paneutumista ja aikaa – virkamiehistä ehkä väyksiinkin asti asioiden toistoa ja perustelua. Tehtävässä olen saanut oppia ja toisaalta vaikuttaa siihen, että liikenteen kehitys kulkee ainakin omasta mielestäni järkevään suuntaan ja niiden tavoitteiden mukaisesti, joita valtuusto on esimerkiksi Turussa asettanut. Vuosiin on mahtunut isoja muutoksia, päätöksiä ja myös aika isoja haasteita, joista viimeisin on koronan radikaali vaikutus koko toimintaamme, niin palvelun kuin talouden näkökulmasta.

Poliitikon tehtävä on siitä kiitollinen, että lähes aina on asemassa, jossa on oikeus ja mahdollisuus vaatia ammattilaisilta kuten virkamiehiltä selvitystä, jotta päätöksiä voi perustellusti tehdä. On aina hienoa, kun saa tehdä töitä eri alojen oikeiden ammattilaisten ja muiden poliitikkojen kanssa ja asiat sujuvat niin, että voi luottaa. Silloin kun luottamus syystä tai toisesta rakoilee, politiikka vaatii kyllä taiteilua, mutta sekin on palkitsevaa, kun luottamus saadaan palautettua.

Juuri siinä poliitikon tehtävä on haastavin, että melkein koskaan ei ole asiantuntija asiassa, josta päätetään. Pääosin asiat kuitenkin etenevät, jos ottaa puhelimen käteen ja jaksaa kuunnella ja kysyä niin sanotusti tyhmiä kysymyksiä. Mielestäni poliitikon tärkein tehtävä onkin osata kysyä, kuunnella, arvioida tietoa kriittisesti ja tehdä johtopäätökset. Joskus se tarkoittaa sitäkin, että omaa aiempaa kantaa pitää muuttaa. Omaa politiikkaa ohjaavat arvot ja yksittäisen päätöksen ratkaisut eivät saisi poliitikolla mennä sekaisin. Silloin voi juuttua vahingollisesti yksityiskohtiin tai ”ainoaan oikeaan ratkaisuun”, jos ei omia ajatuksiaan pysty kriittisesti arvioimaan. Aina pitäisi jaksaa arvioida kokonaisuutta.

Toivoisinkin, että politiikkaan hakeutuisi mahdollisimman paljon eri taustoista ihmisiä, joilla riittää kärsivällisyyttä ja aikaa. Palkitsevinta kaikissa luottamustoimissa on ollut havaita, että kun asiaa tarpeeksi kaivetaan ja selvitetään, joukko eri taustoista tulevia ihmisiä voi löytää yksimielisen tai lähes yksimielisen ratkaisun. Mielipide-erot vähenevät, kun asioita jaksetaan keskustella ja selvittää. Lähes jokaisessa kokouksessa olen keskustelua käydessä ajatellut, että ”enpä tullut itse tuota ajatelleeksi”. Olen

konsensususkoinen ja iloitsen hetkistä, jolloin niin sanottu politikointi jää syrjään ja mahdollisimman yksissä tuumin selvitetään ja hoidetaan niitä asioita, joita meidän poliitikot ja valmistelevat virkamiehet on valittu hoitamaan. Näin on onneksi suurin osa ajasta.

Itselleni politiikka näyttyy juurikin hyvin paljon asioiden hoitamisena. Suurin osa politiikasta on sellaisten asioiden käsittelyä, jotka eivät ole otsikoissa, mutta jotka vaativat aikaa ja paneutumista, että ne tulevat kunnolla hoidetuiksi. Riippumatta siitä, kuka päätöksenteossa on mukana, mikäpä on sen hienompaa kuin nähdä, että jokin yhteinen asia etenee hyvin?

Anu